

Landsdele skal indlemme si Danmark, er det umuligt andet, end at vore Tanker maa vende sig til dem, for hvem denne Lov ikke bliver en Genforeningsglæde, men bliver en Udelukkelse fra det statslige Samliv med dem, de føler sig saa stærkt og inderligt forbundne med. Den Smerte bliver saa meget stærkere, som denne Del af den danske Nation i fuldeste Maal har deltaget i Kampen for vor nationale Ret, lige til den sidste Time. Men Tanken herom bør ikke hindre os fra med Glæde at byde de Landsmænd Velkommen, som vi nu bliver genforenet med, og det bør heller ikke hindre os fra at udtale den Følelse, som jeg er vis paa raader hos os alle, en Følelse af dyb og inderlig Taknemmelighed overfor de allierede og associerede Magter, hvis Retsfølelse, hvis Følelse af, at Danmark var sket blodig Uret i 1864, og at det var en Æressag at genoprette denne Uret, har været det afgørende for, at vi kan fejre den Dag, som nu er saa nær forestaaende. — Og med ikke mindre Taknemmelighed vender vi os imod vore sønderjydske Landsmænd, som med deres trofaste og udholdende Kamp, deres aldrig svigtende Haab om Genforeningen har muliggjort, at denne Dag kunde komme, og har, hvad der er saa saare vigtigt for os, skaffet os den moralske Ret til at modtage det, som nu bydes os.

Med disse Ord vil jeg anbefale dette Lovforslag til hurtig og uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Dalsgaard: Den i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag omtalte nye Grænse mellem Danmark og Tyskland er fastsat i Henhold til Fredstraktaten, som den 28. Juni forrige Aar afsluttedes mellem de allierede og associerede Magter og Tyskland. Den Uret, som øvedes mod vort Folk og Land i 1864, da Preussen og Østrig frarøvede os hele det gamle tusindaarige danske Sønderjylland, blev der ved den Traktat raadet Bod paa i betydeligt Omfang. At dette skete, at der ved Fredstraktaten i væsentlig Grad blev bødet paa Uretten fra 1864, skyldes jo de allierede og associerede Magters Højsind og Retsind, som vi alle Dage vil være dem i højeste Grad taknemmelige for. Der er delte Meninger om, hvorvidt den nye Grænse mellem Danmark og Tyskland er draget paa det rette Sted. Jeg forstaar, at der kan være delte Meninger derom, men det skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa, jeg skal ganske lade dette Spørgsmaal ligge i Dag, men jeg skal udtale mit Partis og min store Glæde over, at der ved den omhandlede Fredstraktat er blevet bødet

paa den gamle, blodige Uret, som tilføjedes os i 1864, i saa stor Udstrækning, som sket er. Og jeg skal minde om, at naar dette nu har kunnet lade sig gøre, skyldes det ikke blot de allieredes store Sejre paa Slagmarkerne, men det skyldes, som Statsministeren allerede har mindet om, først og fremmest den store Trofasthed og Udholdenhed, som vore i 1864 fraskilte Brødre og Søstre gennem de svundne 56 lange og trange Aar har udvist mod deres og vort Folk, mod deres og vort Land, mod dets Sprog og Kultur, en Trofasthed og Udholdenhed, der har været saa meget mere beundringsværdig, som Trangen og Trængslerne i Udlændigheden har været meget store. For denne seje og trofaste Udholdenhed i Kampen for Modersmaal og Folkeret og for den udviste Bestandighed i Kærligheden til det gamle Moderland er alle kongerigske Danske og danske Sønderjyder inderlig taknemmelige. Og det synes mig, de danske Sønderjyder gennem deres mangeaarige ihærdige Kamp for deres Sprog og Kultur har aflagt et meget vægtigt Vidnesbyrd om vort Folks Livskraft og om dets Eksistensberettigelse, et Vidnesbyrd, som, synes det mig, varslers godt for kommende Dage. Ogsaa af denne Grund er vi de danske Sønderjyder i højeste Grad taknemmelige.

Paa mit Partis og egne Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Med den største Glæde byder vi de hjemvendte Danske et hjerteligt Velkommen, vi vil haabe, at de hjemkomne Sønderjyder sammen med os maa gaa en lys og lykkelig Fremtid i Møde. Jeg føjer dertil det inderlige Ønske, at de i det fremmede tilbageblevne Danske dog herefter maa komme til at leve under taalelige Kaar; at de alle Dage herhjemmefra vil blive fulgt med den varmeste Interesse og virksomste Støtte, tvivler jeg ikke om. Dermed anbefaler jeg Indlemmelseslovforslaget bedst muligt til Vedtagelse.

Piper: Det er med Tilfredsstillelse, at vort Parti modtog den Meddelelse, den højtærede Statsminister gav, at Spørgsmaalet nu er bragt saa vidt frem, at vi kan aabne Døren for de danske Sønderjyder. Jeg betragter det som overordentlig heldigt, at vi ved den Fremgangsmaade, den højtærede Statsminister har valgt, kan faa dette Spørgsmaal bragt i Orden, inden Valgkampen begynder, saaledes at det undgaas, at Rigsdagen skulde kaldes ind under den, eller saaledes at Sagens Ordning skulde kunne skydes ud ved den Omstændighed, at der et vist Tidsrum ingen